

Formulier ten behoeve van het indienen van vragen als bedoeld in artikel 4.27 van het Reglement van Orde VV en commissies Delfland

Titel: Commissievergadering van 14 september, Agendapunten 05.03, 05.04 en 05.05.

Omschrijving problematiek:

Vanwege de afwezigheid van de PFH bij deze commissie is met hem de afspraak gemaakt dat wij de door ons geagendeerde drie punten inzake de waterveiligheid schriftelijk inbrengen. Hieronder treft u deze inbreng aan. Een en ander als bedoeld in schriftelijke vragen cf. artikel 4.27 van het Reglement van Orde VV en commissies Delfland.

We gaan er van uit dat beantwoording hiervan in de commissie WVK van 9 november kan worden behandeld.

Vragen:

05.03 Veiligheidsoordeel dijktrajecten 14-3 en 14-4

Uitgangspunt is de rapportage over het jaar 2021 die gebaseerd op normen uit 2017. Eventuele structurele aanpak zal pas na 2023 worden vastgesteld. Dat beslaat een tijdspanne van 7 jaar waarin de klimaatverandering boven verwachting snel is geaccelereerd en de waterveiligheidssituatie aanzienlijk is veranderd.

Dit roept de volgende vragen op:

In hoeverre kan de gebruikte normstelling uit 2017 nog met recht toepasbaar zijn voor de zekerstelling van waterveiligheid voor deze twee onveilige dijktrajecten, nu en in 2023?

In hoeverre is het wachten tot 2023, en daarbij opgeteld de voorbereidingstijd voor structurele maatregelen, uit oogpunt van veiligheid te verantwoorden?

Is het gezien deze traagheid en de ondertussen met tijdelijke maatregelen gemoeide beheerkosten niet zaak voor Delfland om zijn verantwoordelijkheid te nemen en eerder tot een structurele aanpak over te gaan?

05.04 Regionale waterkeringen,

De uitvoerige en gedetailleerde verslaglegging aan de provincie laat zien dat Delfland zijn zaken goed onder schot heeft. De resterende 6,5 km zal voor de afgesproken streefdatum 2030 zeker gehaald kunnen worden. Dan zitten we op de afgesproken 95%.

Wat het verslag ook laat zien is dat de prioritering in de aanpak van vele factoren afhangt en dat gekeken wordt naar de beste tijds- en kosten efficiëntie, waarbij werk met werk maken ook wordt meegenomen. Al met al een dynamische en aanpasbare manier van werken. Dat is een goede zaak.

Wat wij ons wel afvragen is of de veranderlijkheid van het klimaat, met name de droogte, met zich meebrengt dat vaker dan nu gecontroleerd moet worden op mogelijke veiligheidsrisico's, met name stabiliteit, en of het vastgestelde oordeel uit de gerealiseerde toetsingsrondes, vanaf 2012, lang genoeg houdbaar blijft. Dit zou kunnen worden afgeleid uit de noodzaak tot eventuele herhalingsinspanningen, als die gespot wordt. Is er een kans dat Delfland vanwege het meerjarige tijdsverloop van de oordeelsvorming op gegeven momenten achter de feiten aan gaat lopen? Wat is uw mening hierover?

05.05 Veiligheidsrapportage primaire keringen 2021

Over de dijktrajecten 14-3 en 14-4, zie aldaar.

Dijktraject 14-2 voldoet niet aan vereisten in het HWBP; er wordt naar een oplossing gezocht.

Wacht dat ook op de nationale besluitvorming in 2023? Tot die tijd zijn er tijdelijke maatregelen. Is er gezien de kostenafweging reden om dit traject sneller aan te passen?

Er wordt verschil gemaakt tussen “voldoet aan de norm” en “verkeert in goede staat”. Dat suggereert dat het niet voldoen aan de norm toch de kwalificatie “goede staat” verdient. Het verschil is ons wel duidelijk maar kan naar de buitenwacht enigszins verwarrend zijn. We adviseren om hierover een alternatieve formulering te vinden. Voldoet niet aan de norm kan niet betekenen dat de huidige staat goed is.

Over het kustgebied: Er verandert nogal wat, in termen van toeristische druk, zeespiegelstijging en toename van ernstige stormen. (Zie afbeelding 1.) De rapportage stelt dat de waterveiligheid sterk is toegenomen, maar dat komt alleen door kunstmatige aanpassingen in de zand-huishouding. Hoe lang kunnen die worden volgehouden en in hoeverre is de waterveiligheid er afhankelijk van, in weerwil van de klimaatontwikkelingen die nu juist de veiligheid aantasten? Is de beoordeling van de primaire keringen eens per 12 jaar nog wel voldoende gezien de effecten van snelle veranderingen in het klimaat? Deltares voorspelt dat voor 2050 alle maatregelen uit de kast getrokken moeten worden, met een zeeluis voor de Scheveningse haven en de aanleg van zandeilanden voor de kust. De rapportage 2021 laat hierover niets zien maar geeft wel een gunstig oordeel. Is dat wel helemaal fair? Wordt dit beeld herzien in de aangekondigde kustvisie aan het eind van dit jaar?

De geconstateerde overschrijding van de kustlijn (zie afbeelding 1) in Scheveningen en de opname hiervan in het programma kustlijnverzorging van RWS voor lange termijn, is te verklaren uit stedelijke druk ter plekke waarvoor Delfland geen tegenwicht biedt in de vorm van aangescherpt beleid. Nog afgezien van ontgrondingen voor parkeervoorzieningen aan de zeezijde in de badplaats Scheveningen, waarvoor Delfland vergunning verleent, en anticiperend daarop bij de begeleiding van grote projecten al instemming geeft. In hoeverre anticipeert Delfland daarbij op toekomstige ingrijpende maatregelen die na 2050 nodig zullen zijn maar nu nog niet in beleid zijn vervat? Als dat zo is, legt Delfland hiermee dan niet een hypotheek op een toekomstige oplossing zonder dat die is vastgelegd in geaccordeerd beleid? Van de ervaringen in het landelijke stikstofdossier moge een waarschuwing worden afgeleid: de rechter zou hier wel eens een stokje voor kunnen steken. Is Delfland zich daarvan bewust? Is het niet zaak dat de positieve bejegening door Delfland van ingrepen in de zeereep door derden, al vóór de vergunningaanvragen, bestuurlijk worden getoetst aan toekomstige effecten op de veiligheid? Wat doet de omgevingswet in dit verband met de zorgplicht voor de primaire keringen van Delfland, met name als het gaat om participatie en het omgaan met tegengesteld belang?

We verzoeken het college daarom de bestuurlijke procedures te heroverwegen en de juridische kwetsbaarheid daarin mee te nemen, in het licht van de huidige jurisprudentie (stikstofuitspraak) en de vereisten van de omgevingswet.

In 2021 is de legger 25 keer geactualiseerd. Hoe beoordeelt de pfh de schijnbare behoefte aan volatiliteit in de legger? Hoe sterk is de legger dan als sturingsmiddel? Hebben we zicht op de oorzaken en de belangen van veroorzakers van de wijzigingen? Aanleidingen, argumenten en weging van de keuzes: Zit daar een lijn in?

Vragen en Antwoorden:

05.03 Veiligheidsoordeel dijktrajecten 14-3 en 14-4

Uitgangspunt is de rapportage over het jaar 2021 die gebaseerd op normen uit 2017. Eventuele structurele aanpak zal pas na 2023 worden vastgesteld. Dat beslaat een tijdspanne van 7 jaar

waarin de klimaatverandering boven verwachting snel is geaccelereerd en de waterveiligheid-situatie aanzienlijk is veranderd.

Dit roept de volgende vragen op:

In hoeverre kan de gebruikte normstelling uit 2017 nog met recht toepasbaar zijn voor de zekerstelling van waterveiligheid voor deze twee onveilige dijktrajecten, nu en in 2023?

Antwoord:

Ja, deze is met recht toepasbaar. Per 2017 heeft de Nederlandse regering nieuwe, landelijke waterveiligheidsnormen ingevoerd om ervoor te zorgen dat iedereen eenzelfde beschermingsniveau krijgt. Elementen die een rol spelen bij de berekening zijn de verwachte situatie in 2050 voor het aantal inwoners en de economische waarde, de snelheid van overstroom en hoe hoog het water komt. De norm kijkt dus vooruit.

De waterstanden voor de waterkeringen zijn voor maatgevende scenario's modelmatig bepaald. Om voldoende robuust te zijn, zijn deze naar boven bijgesteld om de onzekerheden in het model te corrigeren. De nieuwste inzichten vanuit het IPCC-rapport zijn in deze beoordeling nog niet meegenomen. In het geval er maatregelen nodig zijn – zoals bij traject 14-3 en 14-4 - wordt gebruikt gemaakt van de dan meest recente inzichten op het gebied van klimaatontwikkeling.

In hoeverre is het wachten tot 2023, en daarbij opgeteld de voorbereidingstijd voor structurele maatregelen, uit oogpunt van veiligheid te verantwoorden?

Antwoord:

Ja dit is te verantwoorden. In 2017 is een nieuwe landelijke beoordelingsronde van de primaire waterkeringen gestart. Ten opzichte van de vorige beoordelingsronde is er veel veranderd. Per 2017 heeft de Nederlandse regering nieuwe, landelijke (strengere) waterveiligheidsnormen ingevoerd om ervoor te zorgen dat iedereen eenzelfde beschermingsniveau krijgt. Het doel is om in 2050 overal aan de nieuwe norm te voldoen.

Om de dijktrajecten te laten voldoen aan de veiligheidsnorm meldt Delfland deze aan bij het HWBP. Rijkswaterstaat en de waterschappen werken momenteel aan de grootste dijkversterkingsoperatie sinds de Deltawerken in het Hoogwaterbeschermingsprogramma. Er wordt de komende dertig jaar ca. 1.500 kilometer dijk aangepakt. De meest urgente dijktrajecten worden hierbij als eerste opgepakt om te verbeteren. Hierbij wordt bij het ontwerp rekening worden gehouden met het veranderende klimaat en planperiode (een voldoende robuust ontwerp).

Voor de trajecten welke niet aan de norm voldoen voor zettingsvloeiing bekijkt het HWBP samen met Delfland (beheerder van de dijk) en Rijkswaterstaat (beheerder van de vaargeul) welke maatregelen benodigd zijn en wanneer deze worden uitgevoerd. Hierbij is het de vraag of het onderhoud betreft (bestorting onderwatertalud door RWS) of een HWBP-project.

Om op de korte termijn de veiligheid tegen overstroom te waarborgen neemt Delfland een aantal tijdelijke maatregelen welke zijn afgestemd met de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT). Het betreft maatregelen als het opstellen van een herstelprotocol voor zettingsvloeiing en opstellen van een monitoringsplan (in samenwerking met RWS). Hiermee borgt Delfland de veiligheid tot het moment waarop deze dijktrajecten aan de norm voldoen.

Is het gezien deze traagheid en de ondertussen met tijdelijke maatregelen gemoeide beheerkosten niet zaak voor Delfland om zijn verantwoordelijkheid te nemen en eerder tot een structurele aanpak over te gaan?

Antwoord:

De kosten van de tijdelijke maatregelen betreffen een fractie van de structureel te nemen maatregelen (het bestorten van het onderwatertalud). Delfland meldt de dijktrajecten aan bij het Hoogwaterbeschermingsprogramma en zal samen met het HWBP en Rijkswaterstaat beoordelen of de dijktrajecten in aanmerking komen voor versterking en financiering vanuit het HWBP, of dat de dijktrajecten worden opgepakt vanuit regulier beheer en onderhoud van de vaargeul (Rijkswaterstaat). Delfland zal hierbij aansturen om zo spoedig mogelijk de benodigde maatregelen uit te (laten) voeren. We verwachten hier de eerste helft van 2023 duidelijkheid over te kunnen verschaffen (het eerste gesprek met HWBP is gepland). Indien het een HWBP-project betreft bestaat de optie om dit voor te financieren om dit traject versneld uit te voeren.

05.04 Regionale waterkeringen

De uitvoerige en gedetailleerde verslaglegging aan de provincie laat zien dat Delfland zijn zaken goed onder schot heeft. De resterende 6,5 km zal voor de afgesproken streefdatum 2030 zeker gehaald kunnen worden. Dan zitten we op de afgesproken 95%.

Wat het verslag ook laat zien is dat de prioritering in de aanpak van vele factoren afhangt en dat gekeken wordt naar de beste tijds- en kosten efficiëntie, waarbij werk met werk maken ook wordt meegenomen. Al met al een dynamische en aanpasbare manier van werken. Dat is een goede zaak.

N.B.

De bestuurlijke afspraak is dat in 2030 95% van alle regionale keringen (t.w. 438km) op orde zijn (lees: voldoen aan de toetsnorm).

De huidige stand van zaken is dat 90 km regionale kering in het onderhoudsprogramma opgenomen zijn.

Na de eerste afgeronde toetsronde, de huidig lopende tweede toetsronde en de inspecties, weten we dat 60 km regionale keringen (van het huidige onderhoudsprogramma) niet voldoen aan de toetsnorm. Dit is dus inclusief de hierboven genoemde resterende 6,5 km uit de eerste toetsronde.

Delfland streeft ernaar om in 2030, conform afspraak in ieder geval 416 km (95%) van de regionale keringen op orde te hebben. Dit betekent dat de keringen die momenteel niet aan de toetsnorm voldoen op orde worden gebracht (incl. de bovengenoemde 6,5 km), alsmede een deel van de verwachte aanwas die in de periode tot aan 2030 onder de toetsnorm zullen komen.

Alle opgaves worden geprogrammeerd en op orde gebracht op basis van het waterveiligheidsrisico aangevuld met meekoppelkansen.

Wat wij ons wel afvragen is of de veranderlijkheid van het klimaat, met name de droogte, met zich meebrengt dat vaker dan nu gecontroleerd moet worden op mogelijke veiligheidsrisico's, met name stabiliteit, en of het vastgestelde oordeel uit de gerealiseerde toetsingsrondes, vanaf 2012, lang genoeg houdbaar blijft. Dit zou kunnen worden afgeleid uit de noodzaak tot eventuele herhalingsinspanningen, als die gespot wordt. Is er een kans dat Delfland vanwege het meerjarige tijdsverloop van de oordeelsvorming op gegeven momenten achter de feiten aan gaat lopen?

Antwoord:

Delfland toetst elke twaalf jaar de regionale keringen zoals overeengekomen met de provincie Zuid-Holland. Dit is een belangrijk proces bij het beheren van deze keringen en vraagt dan ook voortdurend de nodige inspanningen om tijdig inzichten in de 438 km regionale keringen te verkrijgen. Hieruit komen nieuwe opgaves voor Delfland.

Het is niet ondenkbaar dat de conditie van een kering in de periode tussen de 12-jaarlijkse toetsmomenten dermate verslechterd dat groot onderhoud noodzakelijk is. De reguliere jaarlijkse visuele inspecties zijn een belangrijk onderdeel om de waterveiligheidsrisico's acceptabel te houden. In het geval dat de conditie van een kadevak tussentijds ernstig achteruitgaat, worden dezelfde berekeningen uitgevoerd als gangbaar is bij de reguliere 12-jaarlijkse toets. Zonodig wordt de kering met spoed op orde gebracht. De afgelopen periode zijn er twee situaties geweest waar dit het geval was: de kering langs het Hazepad te Pijnacker-Nootdorp en de kering langs de Delftweg/Rotterdamseweg nabij de begraafplaats Hofwijk.

Wat is uw mening hierover?

Antwoord:

Delfland heeft de regionale keringen goed in beeld. De periodieke toets in combinatie met de jaarlijkse inspectie geeft voldoende informatie om de waterveiligheidsrisico's acceptabel te houden.

05.05 Veiligheidsrapportage primaire keringen 2021

Over de dijktrajecten 14-3 en 14-4, zie aldaar.

Dijktraject 14-2 voldoet niet aan vereisten in het HWBP; er wordt naar een oplossing gezocht.

Wacht dat ook op de nationale besluitvorming in 2023?

Antwoord:

Nee, het veiligheidsoordeel voor Traject 14-2 is vastgesteld door de minister. Het Traject 14-2 is binnen Delfland afgekeurd vanwege het risico op aanvaren van de sluisdeuren bij het sluisencomplex Parksluizen. Delfland bekijkt op dit moment welke vervolgacties benodigd zijn.

Tot die tijd zijn er tijdelijke maatregelen. Is er gezien de kostenafweging reden om dit traject sneller aan te passen?

Antwoord:

Landelijk bestaat het beeld dat de huidige beoordelingsmethodiek dit specifieke risico mogelijk overschat. Vanuit dat oogpunt en de genomen beheermaatregelen is er geen aanleiding om dit versneld op te pakken.

Er wordt verschil gemaakt tussen “voldoet aan de norm” en “verkeert in goede staat”.

Dat suggereert dat het niet voldoen aan de norm toch de kwalificatie “goede staat” verdient. Het verschil is ons wel duidelijk maar kan naar de buitenwacht enigszins verwarrend zijn. We adviseren om hierover een alternatieve formulering te vinden. Voldoet niet aan de norm kan niet betekenen dat de huidige staat goed is.

Antwoord:

Landelijk is afgesproken dat de primaire waterkeringen in 2050 aan de nieuwe normen voldoen. De planning van de daarvoor benodigde versterkingswerken wordt landelijk binnen het Hoogwaterbeschermingsprogramma bepaald. Tegelijkertijd voert Delfland maatregelen uit om de huidige kering in goede staat te houden. Wij erkennen dat dit bij de buitenwacht niet tot verwarring moet leiden en nemen dit advies ter harte.

Over het kustgebied: Er verandert nogal wat, in termen van toeristische druk, zeespiegelstijging en toename van ernstige stormen. (Zie afbeelding 1.) De rapportage stelt dat de waterveiligheid sterk is toegenomen, maar dat komt alleen door kunstmatige aanpassingen in de zand-huishouding. Hoe lang kunnen die worden volgehouden en in hoeverre is de waterveiligheid er afhankelijk van, in weerwil van de klimaatontwikkelingen die nu juist de veiligheid aantasten?

Antwoord:

Op dit moment is de zeewering van Delfland voldoende sterk (robuust) om de veiligheid te waarborgen. Net als de rest van Nederland staat Delfland echter voor de uitdaging om ook in de

toekomst de veiligheid te waarborgen. Daarvoor stelt Delfland ook proactief een kustvisie op om vroegtijdig een beeld te kunnen vormen hoe de kust veilig kan worden gehouden bij extreme zeespiegelstijging.

Is de beoordeling van de primaire keringen eens per 12 jaar nog wel voldoende gezien de effecten van snelle veranderingen in het klimaat?

Antwoord:

Ja, dat is voldoende. Door iedere twaalf jaar een nieuwe beoordeling van de waterkering uit te voeren, houden we vinger aan de pols. Deze beoordeling en bijbehorende introductie van de signaleringswaarde geeft ons, ook bij een sneller stijgende zeespiegel, voldoende tijd om in de toekomst de benodigde versterking voor te bereiden en uit te voeren.

Deltares voorspelt dat voor 2050 alle maatregelen uit de kast getrokken moeten worden, met een zeeluis voor de Scheveningse haven en de aanleg van zandeilanden voor de kust. De rapportage 2021 laat hierover niets zien maar geeft wel een gunstig oordeel. Is dat wel helemaal fair?

Antwoord:

Uit de onlangs uitgevoerde beoordeling blijkt dat de zeewering van Delfland over het algemeen ruim voldoet aan de signaleringswaarde (die op zich al strenger is dan de ondergrens). Ook met de nieuwste inzichten voor zeespiegelstijging is een versterking op korte termijn niet nodig. Daarnaast is er de mogelijkheid om met zeewaartse kustuitbreiding dit deel te versterken, mocht dat in de toekomst nodig zijn. De eerste opgave voor Delfland zal naar verwachting optreden bij de kust van Scheveningen. Samen met de gemeente zal Delfland hier maatwerkoplossingen moeten toepassen waarmee we de veiligheid waarborgen en Scheveningen als badplaats laten blijven functioneren.

Het is ons niet bekend naar welke studie of publicatie van Deltares verwezen wordt. Deltares is een onderzoeksinstituut en kijkt vanuit die rol meer naar (extreme) scenario's die mogelijk kunnen optreden.

Wordt dit beeld herzien in de aangekondigde kustvisie aan het eind van dit jaar?

Antwoord:

De kustvisie richt zich op grote zeespiegelstijging (1, 2, en 3 meter) die mogelijk op de langer termijn kan optreden. De kustvisie geeft de opties/maatregelen weer hoe bij die sterke zeespiegelstijging de waterveiligheid is te behouden. Het beeld uit de rapportage 2021 zal hierdoor niet worden aangepast aangezien die zich richt op 2050 en de wettelijk vastgestelde hydraulische randvoorwaarden. De studies richten zich op verschillende tijdsperioden.

De geconstateerde overschrijding van de kustlijn (zie afbeelding 1) in Scheveningen en de opname hiervan in het programma kustlijnzorg van RWS voor lange termijn, is te verklaren uit stedelijke druk ter plekke waarvoor Delfland geen tegenwicht biedt in de vorm van aangescherpt beleid. Nog afgezien van ontgrondingen voor parkeervoorzieningen aan de zeezijde in de badplaats Scheveningen, waarvoor Delfland vergunning verleent, en anticiperend daarop bij de begeleiding van grote projecten al instemming geeft. In hoeverre anticipeert Delfland daarbij op toekomstige ingrijpende maatregelen die na 2050 nodig zullen zijn maar nu nog niet in beleid zijn vervat?

Antwoord:

Bij de versterking van de boulevard in Scheveningen is naast de aanleg van de dijk onder de boulevard gekozen voor een verbreding van het strand en extra zand in de vooroever. Hiermee is lokaal een vooruitgeschoven kustlijn ontstaan die kwetsbaar is voor kusterosie. Met Rijkswaterstaat zijn goede afspraken gemaakt over het monitoren en handhaven van deze vooruitgeschoven kustlijn als onderdeel van het programma kustlijnzorg. In het voorjaar van 2023 zal Rijkswaterstaat een zandsuppletie bij Scheveningen verrichten.

Bij de beoordeling of ontwikkelingen in de zeereep vanuit waterveiligheid acceptabel zijn, kijkt Delfland ook altijd naar de effecten op lange termijn. Alleen als de veiligheid ook op lange termijn (voor de zeewering 200 jaar) is gewaarborgd, geeft Delfland vergunning af. De voorwaarden hiervoor zijn vastgelegd in de Beleidsregel medegebruik zeewering en de Beleidsregel medegebruik Delflandsedijk.

Als dat zo is, legt Delfland hiermee dan niet een hypotheek op een toekomstige oplossing zonder dat die is vastgelegd in geaccordeerd beleid?

Antwoord:

Nee, de grootste zorg voor de toekomst (lange termijn) ligt – conform de huidige inzichten – in de maatgevende hoogte van het kerende deel van de duinen (het waterstaatswerk). Bij de beoordeling of ontwikkelingen in de zeereep vanuit waterveiligheid acceptabel zijn, wordt nadrukkelijk beoordeeld of de hoeveelheid zand aan de eisen blijft voldoen en de aanwezige hoogte niet wordt aangetast. De kustvisie is onder meer gericht op welke maatregelen mogelijk zijn als de kust niet meer aan de hoogte-eis voldoet. Wij beoordelen dat de ontwikkelingen geen hypotheek op de toekomstige oplossingen leggen.

Van de ervaringen in het landelijke stikstofdossier moge een waarschuwing worden afgeleid: de rechter zou hier wel eens een stokje voor kunnen steken. Is Delfland zich daarvan bewust?

Antwoord:

Ja, Delfland is zich zeker bewust van dit soort risico's. Met de samenwerking binnen het Hoogwaterbeschermingsprogramma en de Unie van Waterschappen werken we gezamenlijk aan dit soort uitdagingen en maken we gebruik van elkaars kennis en ervaring.

Is het niet zaak dat de positieve bejegening door Delfland van ingrepen in de zeereep door derden, al vóór de vergunningaanvragen, bestuurlijk worden getoetst aan toekomstige effecten op de veiligheid?

Antwoord:

Delfland heeft goede contacten met de kustgemeentes en wordt veelal in een vroeg stadium betrokken bij gebiedsontwikkelingen en initiatieven langs de kust. Bij de beoordeling of ontwikkelingen in de zeereep vanuit waterveiligheid acceptabel zijn, kijkt Delfland ook altijd naar de effecten op lange termijn. Alleen als de veiligheid ook op lange termijn (voor de zeewering 200 jaar) is gewaarborgd, geeft Delfland vergunning af. De voorwaarden hiervoor zijn vastgelegd in de Beleidsregel medegebruik zeewering en de Beleidsregel medegebruik Delflandsedijk.

Delfland heeft zo nodig ook vóór de eigenlijke vergunningaanvraag contact en geeft daarbij de eisen waaraan ontwikkelingen m.b.t. waterveiligheid moeten voldoen. Daarbij wordt rekening gehouden met klimaatverandering en mogelijkheden tot doorgroei van de waterkering om in de toekomst ook aan waterveiligheid te blijven voldoen.

Wat doet de omgevingswet in dit verband met de zorgplicht voor de primaire keringen van Delfland, met name als het gaat om participatie en het omgaan met tegengesteld belang?

Antwoord:

De omgevingswet gaat naar verwachting in op 1 januari 2023. Delfland houdt de zorgplicht voor de primaire keringen, de Omgevingswet heeft daar op zich geen invloed op. De Omgevingswet leidt tot drie grote veranderingen. We krijgen één wet (de Omgevingswet) met daarin de regels over ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water, we gaan werken met een Digitaal Stelsel Omgevingswet (1 loket en alle regels digitaal beschikbaar) en we gaan 'anders werken'; met meer participatie en samenwerking.

Vooruitlopend op de inwerkingtreding heeft Delfland in maart 2021 het beleidskader participatie vastgesteld. Hierin heeft Delfland de ambitie uitgesproken om bij ontwikkelingen, bijvoorbeeld

beleidswijzigingen en grote projecten, belanghebbenden in een vroeg stadium te betrekken en daarmee hun belangen mee te wegen in de besluitvorming. Daarnaast verplicht de omgevingswet Delfland bij grote projecten in de primaire waterkeringen een gedegen participatietraject te organiseren. Overigens proberen we al geruime tijd te werken op de manier die de omgevingswet voorstaat, wat betreft het betrekken van belanghebbenden bij de besluiten die Delfland neemt.

We verzoeken het college daarom de bestuurlijke procedures te heroverwegen en de juridische kwetsbaarheid daarin mee te nemen, in het licht van de huidige jurisprudentie (stikstofuitspraak) en de vereisten van de omgevingswet.

Antwoord:

Met de huidige procedures (zie bovenstaande antwoorden), onze voorbereiding op de Omgevingswet en de samenwerking binnen het Hoogwaterbeschermingsprogramma en de Unie van Waterschappen zijn wij voldoende in staat om de genoemde uitdagingen aan te gaan.

In 2021 is de legger 25 keer geactualiseerd. Hoe beoordeelt de pfh de schijnbare behoefte aan volatiliteit in de legger?

Antwoord:

In de Legger Delfland geven wij voor elk waterstaatswerk (waaronder de primaire waterkeringen) aan waar het ligt en waaraan het moet voldoen. Maar ook wie welk soort onderhoud doet en wat dit onderhoud inhoudt. Daarnaast worden in de legger ook de beschermingszone en het profiel van vrije ruimte aangewezen. De beschermingszone is een gebied dat nodig is om de vaart of dijk te kunnen onderhouden. Het profiel van vrije ruimte is een gebied dat in de toekomst kan worden gebruikt om bijvoorbeeld dijkversterkingen uit te voeren.

Onze leefomgeving verandert continu en dus ook de waterstaatswerken in het gebied van Delfland. De legger moeten we dan ook regelmatig wijzigen. Ook kunnen er nieuwe gegevens beschikbaar komen of kunnen gegevens wijzigen. Ook dat passen we aan in de Legger Delfland. De frequentie waarmee de legger wordt geactualiseerd is verhoogd. In het verleden was de frequentie lager waarbij veel wijzigen ineens werden doorgevoerd. De huidige werkwijze maakt dat de legger beter actueel wordt gehouden. In die zin is de 'volatiliteit' wenselijk.

Delfland wijzigt en corrigeert de legger dus regelmatig. Het aantal wijzigingen aan de primaire waterkeringen is zeer beperkt. Van de 25 wijzigingen in 2021 heeft geen betrekking op de primaire kering. Meest recente voorbeelden van leggerwijzigingen voor de primaire kering zijn de herontwikkeling van de badplaats Kijkduin (2019) en aanleg van de Maasdeltatunnel (2020). De afweging die Delfland bij dit soort verzoeken maakt, zijn opgenomen in de Beleidsregel medegebruik zeekering en de Beleidsregel medegebruik Delflandsedijk.

Hoe sterk is de legger dan als sturingsmiddel?

Antwoord:

Met de legger en bijbehorende regels borgen we dat bij ontwikkelingen die de waterveiligheid kunnen aantasten, het belang van waterveiligheid goed wordt meegenomen en afgewogen. Als een ontwikkeling leidt tot aanpassing van de waterkering, passen we de legger aan. Door de legger regelmatig te actualiseren zorgen we ervoor dat zowel Delfland als externen daarbij uitgaan van de meest actuele situatie. In dat opzicht is het regelmatig aanpassen van de legger een signaal dat het systeem van signaleren, afwegen en borgen werkt.

Hebben we zicht op de oorzaken en de belangen van veroorzakers van de wijzigingen?

Antwoord:

Ja, dat hebben we. Leggerwijzigingen komen veelal voort uit vergunde/beoordeelde werkzaamheden. Op de website zijn alle wijzigingen van afgelopen jaren en de aanleiding hiervoor weergegeven. De oorzaken en belangen worden per vergunningaanvraag beoordeeld.

Aanleidingen, argumenten en weging van de keuzes: Zit daar een lijn in?

Antwoord:

Ja, het kader (de lijn) voor de weging van de keuzes worden gevormd door het beleid en de beleidsregels. Voor de primaire waterkering specifiek de Beleidsregel Zeewering en de Beleidsregel Delflandsedijk.

Considerans, aanleiding van, toelichting op of achtergrond

Deze vragen worden ingediend door PvdA Elsbeth van Hijckama Vlieg

Dit formulier richten aan de voorzitter van de Verenigde Vergadering van Delfland pdaverveldt@hhdelfland.nl met afschrift aan de griffier griffier@hhdelfland.nl

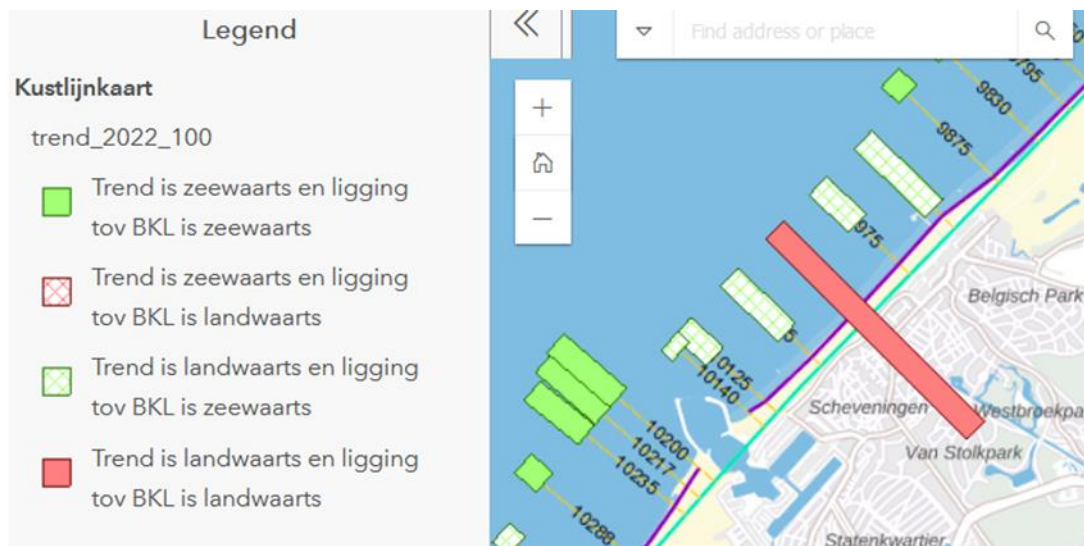
IN TE VULLEN DOOR LOKET BESTUURSONDERSTEUNING:

DMS nummer: 2130753

Datum en tijdstip ontvangst: 9 september 2022 9.00 uur

Datum D&H behandeling: 4 oktober 2022

Datum publicatie (wordt opgenomen in titel):

Figuur 1

Situatie 31 januari 2022 Scheveningen: zee loopt de strandtenten in

Afbeelding 1